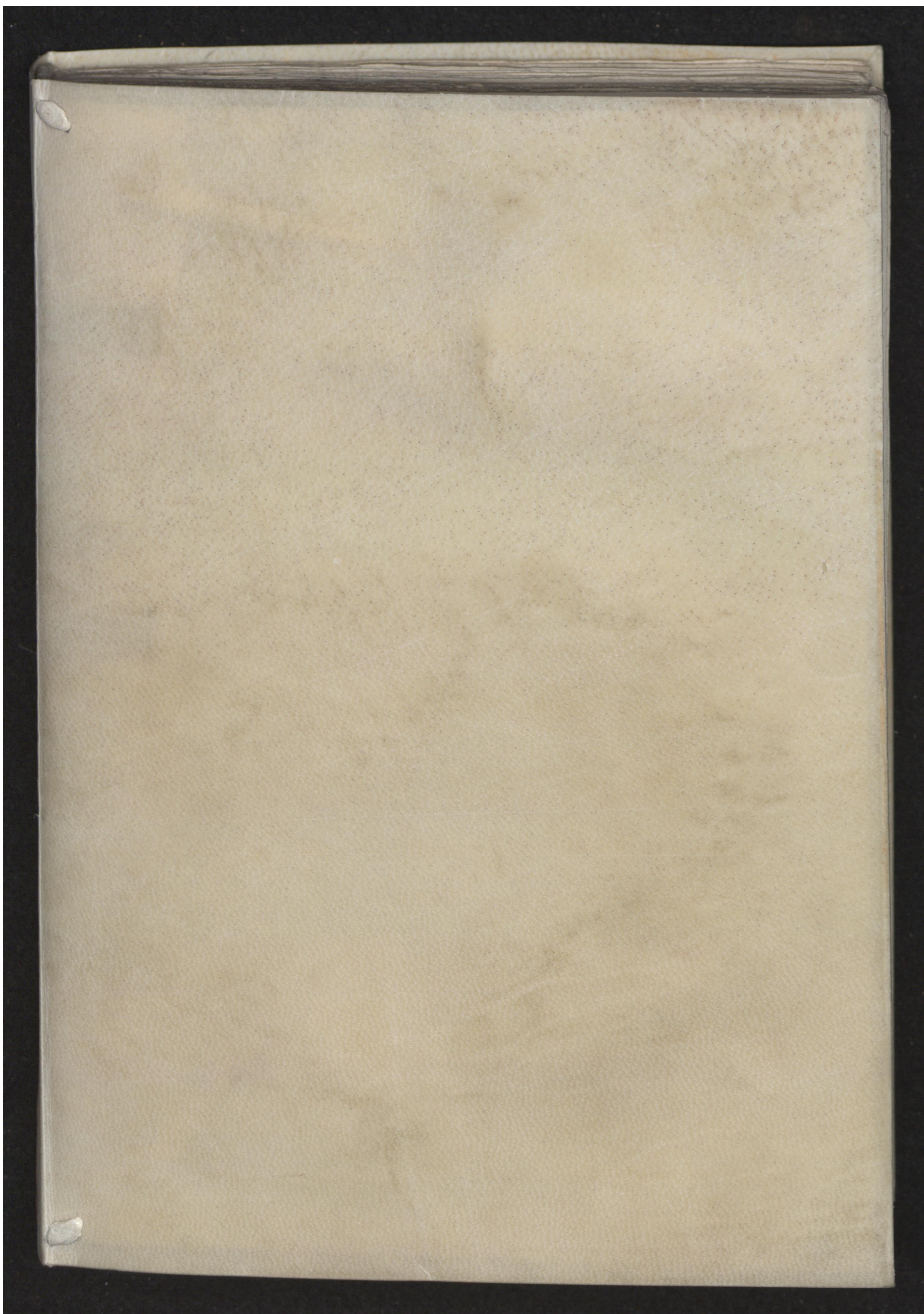

1
7
434

135

DE NVMISMATE ANTIQVO
HORATII COCLITIS.
PER OPTIMVM IMPERATOREM
TRAIANVM
RESTITVTO:

EPISTOLA

CAROLI PATINI.

PATAVII. MDCLXXVIII.

Apud Cadorinum, *Superiorum Permissu.*

Quis est quem non moueat clarissimis monumentis testa ta consignataque antiquitas?

Cicero, lib. de diuinat.

ILLVSTRISSIMO AC REVERENDISS. D.

D. IOANNI BRACCESIO,

Abbati Romano,

CAROLVS PATINVS.

Ngenui est animi res vt sunt liberè dicere, inquiebat Abderites Democritus; Quæ Tibi debeo soluere non possum, quòd operibus meis beneficia erga me Tua compensare nequeo. Vnum tamen possum, fateri scilicet quod illa Tibi debeam. In Vrbe orbis regina olim degenti mihi, Tu bibliothecam, cimeliarchia, Te ipsum aperuisti, cuius me æternum fore memorem Te scire cupio. Vtrique prosperè eueniet, si Te hilari, vt soles, animo excepisse audiuerim, quod de celeberrimo Numismate nuper meo facto, amplissimo nomini Tuo inscribere decreui.

Egregium illud eruditæ antiquitatis argumentum, nuper largita est ars mea medica. Quamprimùm enim se consiliis meis liberatum persensit quispiam, quo vexabatur morbo Indico (neapolitanum vocant Galli, gallicum Neapolitani) honorarium præbuit, deficientibus fortè nummis recentioribus, nummos aliquot veteres argenteos, quos in secretioribus loculis sibi seruauerat. Vt olim me iuuenem pudebat accipere, puduit postea recusare. Gratum igitur oblatum munus suscepi, quod mihi tantò gratiùs accidit, quod inter cæteros nummos COCLES oculis meis apparuit. Similis prorsus fortuna GALLIENAE AVGVSTAE nummum aureum mihi obtulit, cui VBIQVE PAX erat inscripta.

Sed ad COCLITEM redeo. Nuſquam proco pulchrior amaſia viſa eſt: Illam non eſſe dubitabam quam contrectabam, qua fruebar; neque enim ſimilem nummum vnquam intueri licuerat, multò minùs poſſidere. Ab Illuſtriſs. Fuluio Vrſino inter FAMILIAS ROMANAS vulgatus erat, HORATIAE gentis ſingulare monumentum, cuius fidem opportunè meus hic nummus liberat. Illum cum cæteris ex ſuperbo Farneſiorum Principum cimeliarchio deſcripſerat, quem porrò apud ipſos deeſſe moerens audio. Petrus Seguinus Fidemienſis Abbas, amicus olim noſter incomparabilis, Νῦν ἐν ἁγίοις, ſe omnem inſumpſiſſe operam illi conquerendo frequenter ipſe nobis aſſeruit, attamen illam fruſtra impendiſſe fatebatur. Mihi quidem magni illius theſauri fama percito, quem Paulus III. Pont. Max. immani cura & impenſa coegit, illum inueſtigare non licuit, & ſi bis Parmam profecto, quòd nondum abſolutum eſſet Numiſmatibus diſponendis muſæum; lubenter tamen ſe huius copiam præſtiturum affirmante Sereniſs. Principe. Cæterum Farneſianum hoc monumentum neutiquam id eſſe quod ad meas peruenit manus, plurima faciunt vt credam, tum diuerſa typi ſcalptura, meus quippe nummus ea parte præceſſit Fuluianum; tum exſtans in meo ſupra Fuluianum muliebris capitis ſimulacrum, quod ad pedes equorum collocatum eſt.

Quanta raritate cenſendus ſit celeberrimus hic meus Nummus, ex eo intelligi poteſt, quod nemo mortalium, quantum quidem ſciam, parem poſſideat: Nemo Scriptorum præter Fulu. Vrſinum eiuſdem fecerit mentionem. Neque puduit Illuſtr. Petr. Seguinum qui

maiorem quàm vllus vnquam priuatus, nummorum antiquorum seriem copiamque congesserat, hunc sibi continuò defuisse palam fateri. Hæc sunt eius verba ad Ill. Equitem Romanum Franciscum Gottifredum, in SELECTIS NVMISMATIBVS impressa pag.203. *Sed Tibi præsertim debere me profiteor seriem Familiarum Romanarum non ignobilem, quippe me impulisti ad colligendos eorum nummos, quos* Consulares *appellant multi, de quibus Fuluius Vrsinus tam præclarè & eruditè scripsit, vt exinde nomen æternum sibi comparauerit. Quod, Tè duce, feliciter adeo consecutus sum, vt omnium familiarum centum sexaginta quatuor numero, quas in lucem edidit, sola mihi desit* HORATIA, *non sine spe illam recuperandi*, &c.

Neque minus integritati huius mei nummi tribuas quàm raritati: Præterquam quod enim à peritissimo artifice scalptus est, qui Pyrgotelem Dioscoridemque superasse videtur, nullius characteris linea in eo desideratur, nulla circuli fissura, nullus metalli color, quem adulterantium fraudes irridens Vetustas sola Numismatibus conciliare solet.

Romæ caput nummo impressum est, qualis ab Athenæo & Ouidio PVLCHRA, Virgilioque PVLCHERRIMA visa est. Oculorum fulgore intuentium corda penetrat, & eadem suauissima suæ frontis serenitate reficit. Os ipsi sublime datum est, quo oracula sua & leges digniùs orbi pronuntiaret, capillorum cincinnis miram ei gratiam conciliantibus. Quo minus mirandum sit, illam à Græcis vtcumque victis, ΚΑΛΗΝ dictam fuisse. Galeata porrò illa est, quò vires suas vel tacita declaret. BELLATRIX ab Ouidio, Claudiano

& Sidonio, dicta est & FEROX ab Horatio: INVICTAM multi nummi prædicant: MARTIS VRBS celebratur Martiali, & TEMPLVM BELLICOSI MARTIS, Plutarcho. VICTRIX apparet in nummis, quæ ab Ouidio sæpe hoc epitheto indigitata est. Quanta hæc sunt, quæ galeam eius stabiliunt, roboris symbolum, à quo nomen ipsi datum fuisse conijcio: Solinus quippe Vrbium Reginam hanc *primùm VALENTIAM Latinis, & ΡΩΜΗΝ à Græcis appellatam fuisse* tradidit, *lib.*1.

Litera X retro posita pretium Nummi declarat, iuxta illud Plinij, *l.*33.*c.* 3. *Argentum signatum est anno Vrbis CDXXCIV. Q.Ogulnio, C. Fabio Coss. quinque annis ante primum bellum* Punicum. *Et placuit denarius pro decem libris æris, quinarius pro quinque, sestertius pro dipondio & seruisse*. Notum quippe Antiquarijs plurimos nummos Coss. occurrere, quibus decem, quinque & duas æris libras cum media indicari manifestum est notis his X: V: LLS: insignitos.

COCLES præcipuum est nummi ornamentum: *Hostium victor & fluminis*, vt scribit Paul. Diacon. *c.* 1.Illius historiam abundè tradit T.Liuius, *lib.*2. cuius partem transcripserat in gente HORATIA nunquam satis laudandus Fulu.Vrsinus, *Pons Sublicius iter pænè hostibus dedit, ni vnus vir fuisset HORATIVS COCLES (id munimentum illo die fortunæ vrbis Romanæ habuit) qui positus fortè in statione pontis, cùm captum repentino impetu Ianiculum, atque inde citatos decurrere hostes vidisset, trepidamque turbam suorum arma ordinesque relinquere: reprehensans singulos, obsistens, obtestansque Deum & hominum fidem testabatur, nequicquam deserto*

præsidio eos fugere, si transitum pontem à tergo reliquissent: Iam plus hostium in Palatio Capitolioque, quàm in Ianiculo fore. Itaque monere, præcipere, vt pontem ferro, igni, quacunque vi possent, interrumpant; se impetum hostium, quantum corpore vno posset obsisti, excepturum. Vadit inde in primum aditum pontis; insignisque inter conspecta cedentium pugnæ terga, obuersis cominus ad ineundum prelium armis, ipso miraculo audaciæ obstupefecit hostes. Duos tamen cum eo pudor tenuit, Sp. Lartium ac T. Herminium, ambos claros genere factisque. Cum his primam periculi procellam, & quod tumultuosissimum pugnæ erat, parumper sustinuit: deinde eos quoque ipsos, exigua parte pontis relicta, reuocantibus qui rescindebant, cedere in tutum coegit. Circumferens inde truces minaciter oculos ad proceres Etruscorum, nunc singulos prouocare, nunc increpare omnes, seruitia Regum Superborum, suæ libertatis immemores, alienam oppugnatum venire. Cunctati aliquandiu sunt, dum alius alium, vt prælium incipiant, circumspectant; pudor deinde commouit aciem, & clamore sublato vndique in vnum hostem tela coniiciunt: quæ cùm in obiecto cuncta scuto hæsissent, neque ille minùs obstinatus ingenti pontem obtineret gradu, iam impetu conabantur detrudere virum, cùm simul fragor rupti pontis, simul clamor Romanorum alacritate perfecti operis sublatus, pauore subito impetum sustinuit. Tum COCLES, Tiberine pater, inquit, Te sanctè precor, hæc arma & hunc militum propitio flumine accipias. Ita his armatus in Tiberim desiluit, multisq; super incidentibus telis, incolumis ad suos tranauit: rem ausus plus famæ habituram ad posteros, quàm fidei. Grata erga tantum

virtutem ciuitas fuit : ſtatua in Comitio poſita : agri quantum vno die circumarauit, datum. Priuata quoque inter publicos ſtudia, eminebant: Nam in magna inopia, pro domeſticis copijs vnuſquiſque ei aliquid, fraudans ſe ipſe victu ſuo, contulit: & cæt. Eadem de COCLITE narrant Dionyſius Halic. *lib.*4. Valer. Maximus, *lib.*3.*c.*1. & Plutarchus, *in Poblicola.* Victor, *de Viris Illuſtrib.* Paulus Diac. *hiſt.miſc.l.*1.

Sunt qui credant HORATIO COCLITI id nominis obtigiſſe, non quòd oculum alterum bello amiſerit, ſed quòd naſus ipſi ſub fronte ita depreſſus demiſſuſque erat, vt nullum ferè inter oculos diſcrimen exſtaret; ipſaque ſupercilia commixta inuicem confuſaque fuerint. Qua corrupta loquendi conſuetudine factum eſt, vt Cyclops diceretur etiam COCLES. Ita tamen Aur. Victor, *de Viris Ill. HORATIVS COCLES illo fuit cognomine, quòd in alio prælio oculum amiſerit.* Memoranda eſt eius reſponſio obijcienti calamitatem in pede, quam dum Hetruſcorum impetum retunderet, paſſus eſt; *per ſingulos gradus*, inquiebat, *admoneor triumphi mei.*

Auerſus nummus Equites duos ad bellum properantes refert, Caſtorem & Pollucem, Σοτῆρες, propitios Romanorum Deos, quos in candidis equis prælio Romanorum contra Latinos interfuiſſe, fama tradidit, referente Floro, *l.* 1.*c.xi.* De ijs hæc cecinit Prudentius, *in Symmachum, lib.*1.

------ ----------Gemini quoque fratres
Corrupta de matre nothi, Ledeia proles,
Nocturnique equites, celſę duo numina Romæ.

Id innuente Plinio, *lib.* 7. *cap.*21. his verbis; *Caſtores*

Romani numinum fuere præsagia, quare stellis insignitos eos fuisse antiquitas prodidit. Castores cassides in capite gestare stellarum apicibus insignes refert Apuleius, *Metam. lib.* 10. Quarum originem ita explicat Plinius *lib.* 2. *cap.* 36. *Stellæ geminæ salutares, & prosperi cursus prænunciæ, quarum aduentu fugari diram ac minacem, appellatamque Helenam, ferunt: & ob id Castori & Polluci id numen assignant, eosque in mari inuocant*: quod quidem ornare videtur D. Pauli testimonium, *act.* 18. *v.* ij. *Nauigauimus*, inquit, *in naui Alexandrina, quæ in insula hyemauerat, cui erat insigne CASTORVM.* quo nomine, stellas de quibus agimus, indicatas fuisse verisimile est, nummum nostrum illustrantes. *Sic fratres Helenæ lucida sydera*, apud Horatium.

Neque nummo nostro desunt spectabiles pilei, à quibus Castores, *pileati fratres*, à Catullo dicti sunt. Quòd enim Lacones fuere, quibus pileatis militare mos fuit, id nomen sortiti sunt. Meminit Pausanias, *in Lacon.* Dioscurorum templi perantiqui, in quo ipsi iuuenes equis albis insidentes spectabantur, à quibus forte nummi typus ductus est. Eos præterea genuinè descripsisse videtur Pap. Statius.

————Chlamys hic chlamis ardet & illi
Ambo hastile gerunt, humeros exertus vterque
Nudus vterque genas, simili coma fulgurat astro.

Cuiusnam sit caput illud humeris tenus, in ima nummi parte ad pedes equorum effictum, vt nullus, quòd sciam vidit, sic scriptor nullus declarauit. Placet equidem illud esse Cloeliæ virginis, tum historiæ COCLITIS affinitate permoto, tum maximè T. Liuii, Plinii, Floríque auctoritatibus meam coniecturam

roborantibus. Hæc sunt T. Liuii verba, *lib.* 2. *Ita honorata virtute, fæminæ quoque ad publica decora excitatæ. CLOELIA virgo vna ex obsidibus, cùm castra Etruscorum fortè haud procul ripa Tiberis locata essent, frustrata custodes dux agminis Virginum inter tela hostium Tiberim tranauit, sospitesq; omnes Romam ad propinquos restituit. Quod vbi Regi nuntiatum est, primò incensus ira, oratores Romam misit ad CLOELIAM obsidem deposcendam, alias haud magni facere: deinde in admirationem versus supra COCLITES Mutiosque dicere, id facinus esse, & præ se ferre, quemadmodum si non dedatur obses, pro rupto se foedus habiturum: sic deditam, inuiolatam ad suos remissurum. Vtrinque constitit fides, & Romani pignus pacis ex foedere restituerunt, & apud Regem Etruscum non tuta solùm, sed honorata etiam virtus fuit, laudatamque Virginem parte obsidum se donare dixit, ipsa quos vellet, legeret. Productis omnibus elegisse impuberes dicitur, quod & virginitati decorum, & consensu obsidum ipsorum probabile erat eam ætatem potissimum liberari ab hoste, quæ maximè opportuna iniuriæ esset. Pace redintegrata. Romani nouam in foemina virtutem nouo genere honoris, statua equestri donauère.*

Plinij autem hæc sunt, *lib.* 34. *cap.* 6. *Pedestres statuæ sine dubio Romæ fuere in autoritate, longo tempore. Equestrium tamen origo per quam vetus est, cum foeminis etiam honore communicato. CLOELIAE enim statua est equestris, seu parum esset eam toga cingi, cùm nec Lucretiæ, nec Bruto, qui expulerant Reges, propter quos CLOELIA inter obsides, decerneretur. Hanc primam & HORATII COCLITIS publicè dicatam crediderim: ante sibi ac Sybillæ Tarquinium & Reges sibi ipsos posuisse*

verisimile est, *nisi CLOELIAE Piso traderet ab his positam*, *qui vnà obsides fuerant*, *redditis à Porsena in honorem eius*. In hoc Plinij loco, CLOCLITIS & CLOELIAE quis non videt coniunctionem in statuis? eamque ex nummo cur non confirmaremus? Accedit & alter Plinii locus, *lib.* 34. *cap.* 5. *Alia causa & alia autoritas maior in HORATII COCLITIS statua quæ durat hodieque, cùm hostes à ponte Sublicio solus arcuisset.*

Sic scribit Florus, *l.* 1. *c.* *x.* *Tunc illa Romana prodigia atque miracula HORATIVS, Mutius, CLOELIA: quæ nisi in annalibus forent, hodie fabulæ viderentur*, &c. Ita verò post Aurelium Victorem, *c.* 13. P. Diacon. *misc.l.*1. *statua ei equestris ex Senatusconsulto data est.*

Neque tamen ita certum facio, illud esse CLOELIAE caput, vt cæteris coniecturis per Me quidquam detrahatur. Tres alias ipse afferam; Prima Libertatem profert, Deam à Romanis, vel ab incunabulis perditè amatam, cultamue. De ea sic T. Liuius, *lib.* 2. *Non in regno populum Romanum, sed in libertate esse.* Reuera & ore & habitu conueniunt apprimè, tum exiguum istud nummi nostri caput, tum Libertatis facies, quæ in pluribus antiquis occurrit; præsertim in gente IVNIA, *n.* 1. Alteram historia Horatiorum celebrat, quorum postremus Curiatiorum victor lugentem sororem ob sponsi sui necem, quasi decoris familiæ, virtutisque Romanæ immemorem necauit, vt fusè videre est apud Dion. Halic. *l.*3. Florum, *l.*1.*c.*3. Victorem, *c.*4. Huius autem caput ideo ideo expressum esset, quod gloriam familiæ Horatiæ declararet, nemini parcentis, cùm de patriæ salute, ageretur. *Ei quippe proprium est*, inquit idem Dion. Halic. *l.*11. *& patrium, ire obuiam*, seruitutemque vi audaciaque

maxima declinare. Tertiò ſimplicem eſſe Monetariorum notam, nihil vetat, cuius generis multiplices in pleriſque nummis cernuntur. Gratus eſſet felicior OEdipus, qui ob ſolutum ænigma gratias maximas à nobis reciperet, & pro Ioue Inuentore haberetur. Interim liceat CLOELIAM in exiguo typo & ſuſpicere & mirari.

ROMA infra ſcripta eſt, quæ pro dignitatis ſuæ more, monetæ pretium & pondus ſua præſentia declararet ac ſponderet.

Circa typum inſcriptio eſt, quæ numiſmatis originem explicat. IMPerator CAESar TRAIANus AVGuſtus GERmanicus DACicus Pater Patriæ RESTituit Horatii Coclitis monumentum. Illud olim nudum & ſimplex, ſeu abſque vlla reſtitutionis nota ab aliquo Horatiæ gentis ſignatum fuiſſe mihi nullum eſt dubium; etſi neque illud vidiſſe vnquam licuerit, neque à quoquam viſum intellexerim: At quot alia periiſſe veriſimile eſt? hoc quidem certò cuſum fuiſse, ex reſtitutione abundè patet. Nummos autem pleroſque ne dicam omnes ab eodem Imperatore reſtitutos ſimpliciter etiam obſeruauimus, quos ne tempus rerum edax poſteris eriperet, Traianus ad illuſtrium facinorum ampliandam famam, appoſitè ac benignè reſtituit. Votis porrò ſuis abundè ſatis cauiſſe non videtur, cùm per quindecim ſæcula, HORATII COCLITIS honos pœnè fuerit ſepultus, vt pote vnico hoc, quod reſtitutionis memoriam ſeruat, ſuperſtite monumento. Quid ni & alia reſtitueerit nobis ignota, nec niſi ſeris nepotibus reuelanda? Vnus certè requiritur Romanus Imperator, qui illuſtres viros facinoraque eximia reſtituat: At ille non deeſt, litterarum perpetuus æſtimator, & benigniſſimus reparator,

LEOPOLDVS ſemper Auguſtus: Is enim vnus eſt, qui optimus Imperator, optimi Imperatoris cæpta adimplere queat, quique cimeliarchia noſtra ditando, immortalem gloriam, quam vltrò peperere eximiæ eius virtutes, non contemnenda hac acceſſione augere queat. Cur, quæſo, rarioribus Conſulum aut Imperatorum nummis ab ipſo reſtitutis, hæc non apponeretur epigraphe? IMP. CAES. LEOPOLDVS AVG. P. P. REST. Ego quidem ſi eruditorum ſuffragia non deſint, id aggredi, proponere, & à Sacra Cæſarea Maieſtate, qua par eſt ſubmiſſione efflagitare, non intermittam.

Supereſſet vt HORATIVM illum deſignaremus, qui COCLITIS facinus honorificè nummi commemoratione decorauit. Illum ignorare me lubens fateor: neque enim vllum eius gentis in magiſtratu conſtitutum legiſſe memini, ab eo anno quo Populus Romanus argento ſignato vti cæpit, ſcilicet V.C. vt notat Plin. CDXXCIV; ſpem tamen non abieci illum qualis fuerit, conſequendi.

Hanc de HORATII COCLITIS nummo Epiſtolam condigno argumento ornaſſe mihi videbor, ſi ei ſubiunxerim aureorum argenteorumque nummorum indicem, quos ab eodem Optimo Principe Traiano reſtitutos obſeruaui.

EX AVRO.

DIVVS IVLIVS. Caput Iulij Cæſaris. Vide *Theſaurum Patini*, pag. 2.
IMP. CÆS. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. Victoria gradiens; digitum ori admouens, caduceum dextrà tenens; ſerpente ad eius pedes ſeſe erigente; Vide *Familias Romanas Patini*, pag. 313.

DIVVS IVLIVS. Caput Iulij Cæſaris.
IMP. CÆS. TRAIAN. AVG. GER DAC. P. P. REST. Venus innixa columnæ, galeam dextrà, haſtam ſiniſtrà tenens: ad cuius pedes, clipeus.

CÆSAR DIVI F. Caput Augusti.
ÆGYPTO CAPTA Crocodilus. IMP. CÆS. TRAIAN. AVG, GER. DAC. P. P. REST.

TI. CLAVD. CÆSAR AVG. GERM. P.M. TRIB. POT. P. P. Caput Claudij laureatum.
IMP. CÆS. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. Dea Salus dextrà pateram, sinistrà cornucopiæ tenens.

DIVVS VESPASIANVS. Caput Vespasiani.
IMP. CÆS. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. Sedes curulis supra quam fulmen. Vide *Thes. Pat.* pag.8.

DIVVS VESPASIANVS. Caput Vespasiani.
IMP. CÆS. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. Trophæum.

T. CÆS. VESPASIANVS AVG. Caput Titi.
IMP. CÆS. TRAIAN. AVG. GER. DAC P. P. REST. Sedes curulis supra quam fulmen.

T. CAES. VESPASIANVS AVG. Caput Titi.
IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. P. P. REST. Trophæum.

DIVVS NERVA AVG. Caput Neruæ.
IMP. CAES. TRAIAN. AVG, GER. DAC. P.P.REST. Manus iunctæ.

DIVVS NERVA AVG. Caput Neruæ.
IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. Thensa à duobus elephantis vecta, in qua vehitur Imperator.

EX ARGENTO.

Caput Pietatis, vt in CAECILIAE Familiæ nummo 13.
Q. C. M. P. I. Elephas. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. Vide *Thesaurum Patini*, pag.37.

VEST. Q. CASSIVS, vt in CASSIAE fam.num.5.
A. C. Templum Vestæ: IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

MARCELLINVS, vt in CLAVDIAE fam.num.1. & CORNELIAE num. 20.
MARCELLVS COS. QVINQ. Imp. deferens opima spolia ad templum Iouis.
IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

AVGVSTVS. Vide *Thesaurum Patini*, pag.37.
COSSVS LENTVLVS. Figura equestris. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

AVGVSTVS COS. XI. vt in CORNELIAE fam num 42. & VISPASIAE num. 8.
M. AGRIPPA COS. TER, COSSVS LENTVLVS. Caput Agrippæ rostrata corona ornatum. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

Caput Cereris, vt in CORNVFICIAE fam. num. 3.
Q. CORNVFICI. AVGVR. IMP. Iuno Sospita coronans augurem Cornuficium; IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

COCLES. Caput Romæ, in HORATIA Familia.
ROMA. Castor & Pollux equites, ad quorum pedes, caput muliebre, fortè Cloeliæ. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P REST.

Veneris Caput; vt in IVLIAE fam. num. 5.
CAESAR; AEneas Anchisem gerens. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

LIBERTAS. Caput Deæ; vt in IVNIAE fam. num. 2.
BRVTVS. Consul gradiens cum tribus lictoribus. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER DAC. P. P. REST.

Caput Solis; vt in LVCRETIAE fam. num. 3.
L. LVCRETI. TRIO. Septem Stellæ circum Lunam. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

Caput Mercurij, vt in MAMILIAE fam. num. 3.
C. MAMIL. LIMETAN. Vlysses. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

C. MEMMIVS C. F. QVIRINVS; vt in MEMMIAE fam. num. 1.
MEMMIVS AED. CERIALIA PREIMVS FECIT. Ceres sedens. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

DOSSEN; vt in RVBRIAE fam. num. 2.
L. RVBRI. Thensa. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

DOS; vt in RVBRIAE fam. num. 4.
L RVBRI. Thensa. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

DOS; vt in RVBRIAE fam. num. 5.
L RVBRI. Thensa; vt in fam. Rom. pag. 314. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

ACISCVLVS, Caput Solis; vt in VALERIAE fam. num. 5.
L. VALERIVS. Luna in biga. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST.

IMP. GALBA. Caput Galbæ Imp.
LIBERTAS, stans pileum dextrà tenens IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC P. P. REST.

Hæc mihi academicis medicisq; operibus occupatissimo scribere vix licuit, quibus veterem meam obseruantiam perennisque obsequij tesseram palam facerem. Neque enim mihi æquum visum est, alteri quàm Tibi Romano fortissimo, fortissimi Romani HORATII COCLITIS nummum inscribere: Ea itaque quantulacumque sint boni consulas, etiam atque etiam rogo.

E musæo nostro Patauino, ipso Quirinalium die, seu *Stultorum festo*, quem laruati personatique homines etiamnum celebrant, quique Kal. Mart. duodecimus est, MDCLXXVIII.

[illegible] veterum [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] , fortiſſimi Romani HORATII [illegible]

[illegible]

[illegible] conſulas, [illegible]

[illegible] , quem [illegible]

[illegible] celebrant, quique [illegible] Menſ. [illegible]

MDCLXXVIII.

